Bonifacius VIII, Pont. Max. (formerly Benedetto Gaetano): Liber sextus Decretalium (with gloss of Johannes Andreae). Ed: Sebastian Brant. Add: Johannes Andreae: Super arboribus consanguinitatis et affinitatis. Clemens V: Constitutiones; the 'Summaria' and 'Divisiones' of Andreae, Dominicus de Sancto Geminiano, and others; and the 'Decretales extravagantes

Basel: Johann Froben, 1 Sept. 1494 Seite 508

a rint se suspensi.

De iudeis et sarracenis.

Clemēs. v. in cōcilio vieñ.

Principes christiani compescere debent sarracenos sibi subiectos ab inuocatiōe publica machometi: et a pegrinatione quā̄ facere solent ad sepulchrū ipi⁹. h. d. Jo. an

Caplm. I.

b Cedit q̄dem ī offensam diui nomīs et ꝛ opprobriuȝ fidei christiane ꝙ ī quibusdaȝ mūdi ptibus p̄ncipibus christianis subiectis ī q̄bus inter-
c dū seorsum interduȝ vero pmixtim cū christianis habi-
d tāt sarraceni: sacerdotes eo-
e rū zabazala vulgarit̄ nuncu-
f pati: in tēplis seu mesquitis
g suis ad q̄ ijdē sarraceni cōueniūt: vt ibidē adorēt pfiduȝ
h machometū: dieb⁹ singulis certis horis in loco aliq̄ eminēti eiusdem machometi nomen christianis ꝛ sarracenis audiētib⁹ alta voce īuocāt ꝛ extollūt: ac ꝟba q̄daȝ in illi⁹ honorē publice profitentur.
i Ad locum insup vbi olim q̄-
k dam sepult⁹ extitit sarracen⁹
l quē vt sanctū sarraceni alijs venerantur ꝛ colunt: magna sarracenorum earūdum partium ꝛ etiam aliarum cōfluit publice multitudo: ex q̄bus nostre fidei non modicū detrahit: ꝛ graue in cordib⁹ fidelium scandalū generatur. Cum autez hec diuine maiestatis displicētia nō sint vlla ten⁹ tollerāda sacro approbāte ꝯcilio ipa ī terris christianoꝝ districti⁹ fieri deinceps ꝓhibem⁹: vniūsis ꝛ singulis

e

statim post scd̄aȝ trāsgressionē inchoat scd̄m semestre ꝑ leges. ff. ad. l. acquil. ita vulneratus. ꝛ ad turpil. l. in senatus. in fi. ad carboni. l. carbonianuȝ. §. fi. ꝛ. l. se. et facit. j. d̄ priui. c. j. ver. si q̄ vero. de hoc satis scripsi. de electi. cū in cūctis. in fi. Sed nunq̄d suspensione pendēte valet collatio doctorat⁹ facta per suspensū ꝯstat ꝙ iste non est casus quo imprimatur character. Itē nec datur hoc officium ex impresso charactere. sȝ ex potestate officij: et ē quedam auctorizatio ꝛ declaratio quā declarat illum dignuȝ ad officiuȝ doctrine ꝛ dat auctoritatē vt doceat: puto igit̄ ꝙ si suspēsio erit occulta: hāc auctoritatis dationem nō ſtc necesse iterari. secus si esset publica: facit d̄ re. iu. ad ꝓbādū. ꝛ q̄d ibi no. in Spe. d̄ instru. edi. §. restat. ꝟ. quid si rabellio. a Su spēsi. violās hāc suspensionē irregularis nō eēt: de sentē. excō. is qui. li. vj. dixit d̄ excess. ꝓlato. c. fi. declarari debuisset ad quē tūc spectaret collatio: sicut factū fuit supra ea. cōpillati. de sta. mona. c. j. ꝟ. abbate. Et sciendum ꝙ aliqui ꝯferunt auctoritate aplīca: vt archidiacon⁹ bonoñ. aliqui de cōsuetudine: aliq̄ de iure cōmuni: ſm Hosti. q̄ nota in sum. eo. ti. §. pe. in p̄n. ꝙ vbi aliud nō apparet ep̄s cū caplo hoc faciet. alle. eo. ti. q2. ꝟ. veꝝ. parum facit ꝛ maxime pōderata decre. ij. eo. ti. ꝛ ipi⁹ suꝑscriptione: puto ꝙ in studio isto: cū ex p̄uilegio aplīco dato ab Honorio. iij. archidiacon⁹ h̄ faciat deuolueret̄ ad papā. de ꝯces. p̄bē. q2 diuersitatē. sȝ q2 ꝑ aliud p̄uilegium apostolicū mortuo vel absente archidiacono ep̄s ꝛ caplm exercēt officiū ipi succederēt: ꝛ idē esset vbi archidiacon⁹ vel ali⁹ ꝯferret. de ꝯsuetudine vel de iure: q2 supior suppleret. eo. ti. c. ij. j. rñ. Quid de officiali archidiaconi: dico ꝙ ip̄e suspēsus ē: nō archidiacon⁹: nisi ratū hubuisset. de elec. si cōpromissarius. §. porro. li. vj.

Cedit. ¶ Prima ps ponit duplicē sarracenoꝝ excessū: quē scd̄a corrigi p̄cipit. ibi: cū aūt. b ¶ Offensā. q̄ dissimulāda ñ ē. eo. ti. ꝭ nōnull̄. c ¶ Seorsū. puta q2 totā vnā t̄rā villā vel populationē tenēt sub p̄ncipe christiano vl̄ habēt vnā extremitatē terre vel parrochie ꝑmixtim: q2 in q̄libet ꝑte ciuitatis cohabitant christiani. q̄libet istoꝝ fert̄ eē ī Aragonia a diuersis terr̄ Hispanie. d ¶ Sarraceni. q̄ debēt a christianis publice distingui ꝑ habitū. eo. ti. in nōnullis. e ¶ Zabazala. habui a reuerēdo viro antiquo dño Johe thesaurario regis frācie q̄ fuit captiu⁹ eoꝝ ꝑ quadriennīū ꝙ erratum ē in vocabulo: q2 duo habēt genera sacerdotū. Primi ī singulari vocāt̄ fogui in plurali vocāt̄ foqua: ꝛ isti sūt vxorati ꝛ manent in mesquitis. Scd̄i vocāt̄ albages: et isti cōiter nō sūt vxorati ꝛ relinquūt mundū: ꝛ sic diuersi a p̄mis in habitu ꝛ alijs: sicut apud nos religiosi a secularib⁹ clericis ꝛ isti semel accedūt ad sepulchꝝ machometi. ꝛ q̄libet mesq̄ta habet vnū sacerdotem d̄ primis. ꝛ vnuȝ ministrū q̄ vocat̄ muetdē: q̄d sonat p̄co: q̄ supplet defectuȝ cāpanaꝝ q̄s licȝ sarraceni multū cōmēdent: q2 tū christiani in eis habēdis p̄uenerūt nolūt eis vti Illi⁹ p̄conis officiū ē: q2 horis d̄ q̄b⁹ infra dicitur ascendit turrim mesq̄te: q̄dratā in q̄libet pte sui fenestrā magnā habētē: ꝛ ad illarū quālibet clamat alta voce: obturatis aurib⁹ cū digitis. vt vox forti⁹ resonet: in sua lingua ꝟba h̄ sanātia. nil aliud posse nisi de⁹ ꝛ machomet⁹ ei⁹ nunci⁹ venite ad orationē faciēdā in̄ releuationē peccatoꝝ vestroꝝ ꝛ postea submittit: legalip illehalla: q̄d ē dicere. nō ē alius victor: nisi sol⁹ de⁹: ꝛ hec verba oēs milites sarraceni portāt in scutis suis. ꝛ adhuc submittit: de⁹ est omnipotēs: hore aūt q̄bus h̄ facit de quibus infra sequit̄ sūt q̄nqȝ. Prima ē in aurora quā vocant zalarazobh: q̄d est dicere oratio matutinalis: ꝛ forte hec fuit cā erroris hui⁹ ꝟbi ſm eū male recepti: cū ab illo p̄cone ꝓfert̄. Scd̄a hora ē in tertijs. Tertia in vespis. Quarta in cōpletorio: q̄ resonat in cenam. Quinta ī crepusculo noctis: q̄ sua lingua resonat in tenebras: ꝛ q̄libet istaꝝ horaꝝ sarraceni faciūt certas genuflexiones: sicut de sero nos facim⁹ ad laudez ꝟginis. f ¶ Mesq̄tis. q̄d nos vocam⁹ basilicas vel eccl̄ias: ipi vocant mesq̄tas: iudei synagogas. eo. ti. iudei. ꝛ. c. ꝯsuluit. g ¶ Conueniūt. audiui ꝙ femine nō ꝯueniūt ibi cū marib⁹. ꝛ qñ ītrāt h̄ faciūt nudis ꝛ lot̄ pedib⁹: ꝛ cū certa deuotiōe. h ¶ Machometum. In historia ecclesiastica legitur machometū nutritum fuisse a quodaȝ clerico nobili romano: qui cum tempore Bonifacij pape quarti quedā petita impetrare nō potuisset: apostatauit a fide ꝛ nutriuit illū cuȝ q̄dā colūba alba q̄ recipiebat grana de aure ei⁹: ꝛ sic erudita ꝑ h̄ ꝙ qñ volebat machometus: illa ponebat ī publico os ad aurē: sic dicebat ꝙ spūssācus alloquebat̄ ꝛ instruebat illū: iste postmodū dedit legē sarracenis vt hec in historijs eccl̄iasticis pleni⁹ reperiri possunt. i ¶ Ad locum. qui dicit̄ mecha. k ¶ Sarracen⁹. cōiter habem⁹ ꝙ fuerit machomet⁹ d̄ q̄ p̄misit. l ¶ Alij. q̄ nō cohabitāt christianis.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-851/0508
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG